

UDENRIGSMINISTERIET

Samrådsspørgsmål B-E om tekstilsektoren

TALEPUNKT

Lad mig indlede med at sige, at ordentlige arbejdsvilkår og arbejdstagerrettigheder er et område, som ligger mig meget på sinde og afgørende for at skabe bæredygtig udvikling og mere lighed i verdens fattigste lande.

Jeg ser mig selv som solidaritetsminister. Et stærkt internationalt samarbejde om at løfte vilkårene for fattige og udsatte grupper er afgørende. Og som jeg nævnte under det foregående samråd, er jeg glad for, at Udvalget har kaldt os i samråd for at drøfte et vigtigt spørgsmål.

Der er stillet fire spørgsmål i alt. Jeg vil først besvare spørgsmål B, D og E. Herefter giver jeg ordet til er-

Til:
Udviklingsministeren
Enhed:
BVB
Dato:
23. august 2019
Sag:
2019-32642

hvervsministeren for hans bidrag til besvarelse af spørgsmål B, C og E.

[Spørgsmål B: Hvad mener ministrene, at der kan gøres for at rette op på de alvorlige forhold i tøjindustrien? Der henvises til, at fattigdommen i tøjindustrien ikke er ved at forsvinde men forværres [...]]

Vi taler om en sektor som gennem mange år har haft store udfordringer, og hvor der er behov for at sikre ordenlige forhold for de mange millioner mennesker, der arbejder i produktionen.

Det er en kompleks udfordring og løsningen er derfor også kompleks, og desværre ikke en, der alene kan løses med dansk udviklingsbistand.

Det gør en forskel, når forbrugerne, stiller spørgsmål til, hvor og hvordan tøjet er produceret. Og skubber på for, at det skal ske under forhold, der tager hensyn til både mennesker og miljø.

Jeg er optimistisk – for jeg oplever at solidaritet er på mode – ikke mindst blandt unge. Og det vil jeg jo gerne skubbe lidt på. Så når jeg er ude og tale med de unge om udviklingssamarbejdet, så understreger jeg også, at hvis vi skal opfylde Verdensmålene, så er mål 8 om anstændige jobs en væsentlig del af ligningen, og her har de også en indflydelse.

Der er også brug for et bredt internationalt samarbejde for at forbedre forholdene og understøtte virksomhedernes og myndighedernes indsatser i produktionslandene.

FN's arbejdsorganisation - ILO - har i en nylig rapport i klart sprog fortalt verdenssamfundet, at med det nuværende tempo er det usandsynligt, at verdensmål 8, som er central for fattigdomsbekæmpelse, kan nås inden 2030. Det gælder hele verden, men lande i Afrika er særligt langt fra målet.

ILO fremhæver social dialog og partnerskaber, som en af nøglerne – det gælder ikke mindst i tekstilsektoren. Her har Danmark særlige erfaringer og kompetencer at byde ind med.

Regeringen er i arbejdstøjet, og jeg er i gang med at se på, hvor vi vil justere inden for udviklingssamarbejdet. Jeg ser frem til en tættere dialog med ordførerne fra de øvrige partier i den forbindelse. Og jeg ser frem til at melde de udviklingspolitiske prioriteter ud inden længe.

Samrådet i dag har været en god lejlighed for mig til at danne mig et overblik over det arbejde, der er i gang allerede i tekstilsektoren fra dansk side.

Lad mig give nogle eksempler på indsatser, jeg synes er vigtige:

Danmark støtter ILO med et årligt bidrag til organisationens arbejde med at fremme arbejdstagerrettigheder og anstændigt arbejde globalt.

Vi støtter samtidig ILO's flagskibsprogram målrettet tekstilsektoren - Better Work - med 20 mio. kr. for perioden 2018-2022. Better Work har fokus på at forbedre arbejdsforholdene og respekt for arbejdstagerrettigheder, så flere arbejdere på sigt f.eks. kan organisere sig i en fagforening og samtidig styrke producenterne arbejds gange og produktivitet.

Indtil nu er Better work nået ud til 3 millioner arbejder med indsatser i en række lande - Bangladesh, Cambodja, Haiti, Indonesien, Jordan, Nicaragua, Vietnam og Etiopien. Better Work forventer at nå 8 millioner arbejdere og deres familier frem til 2022.

Også FN's Global Compact, som Danmark støtter over udviklingsbistanden, spiller en central rolle i at støtte virksomheder med konkrete redskaber til at drive virksomhed ansvarligt, ikke mindst hvad angår respekt for arbejdstagerrettigheder.

I produktionslande lande som Bangladesh og Myanmar, hvor Danmark har et bilateralt udviklingssamarbejde, har vi indsatser som adresserer tekstilsektoren.

Danmark arbejder her sammen med EU og ILO og andre partnere på at forbedre forholdene i tekstilindustrien. Dels gennem bilaterale indsatser og myndighedssamarbejdet med det danske arbejdstilsyn. Dels gennem dialog med landenes regeringer og sektorens parter.

Myndighedssamarbejdet om arbejdsmiljø i Myanmar suppleres af støtte til en dialogindsats, der gennemføres i et partnerskab mellem Dansk Initiativ for Etisk Handel, 3F, Bestseller og Ålborg Universitet støttet gennem Danida Market Development Partnerships: På en række tekstilfabrikker arbejder partnerne for at styrke dialog mellem ledelse og medarbejdere.

Herudover bringer vi også danske erfaringer fra arbejdsmarkedsparter i spil gennem Arbejdsmarkedskonsortiet – et samarbejde mellem Ulandssekretariatet,

3F og Dansk Industri. Konsortiets partnere bidrager til at styrke arbejdsmarkedsparter i de enkelte lande og til at fremme social dialog. Fx i Bangladesh, hvor 3F understøtter kapacitetsopbygning af fagforeninger med særligt fokus på tekstilsektoren.

Endelig spiller også handelspolitikken en vigtig rolle, når vi taler om at styrke arbejdstagernes rettigheder. EU's frihandelsaftaler skal indeholde solide forpligtelser om bæredygtighedsspørgsmål – det gælder ift. arbejdstagerrettigheder, men også ift. miljø og klima. Det er en prioritet fra regeringens side, at aftalerne som minimum indeholder forpligtigelser til ratifikation og implementering af grundlæggende ILO-konventioner.

EU's frihandelsaftale med Vietnam er et godt eksempel på, at udsigten til en aftale har lagt pres på de vietnamesiske myndigheder for hurtig ratifikation af udestående ILO-konventioner og reform af arbejdsmarkedsløvgivningen.

Og så skal vi sikre os, at EU udnytter de muligheder for håndhævelse, der findes i indgåede handelsaftaler. Ellers kan vi ikke regne med, at der sker reelle fremskridt.

For at opsummere: Jeg mener, at vi fra dansk side har en række gode indsatser i gang. Jeg mener også at i fht verdensmål 8, og ikke mindst i tekstilsektoren, står verdenssamfundet over for en enorm og vigtig opgave.

Jeg vil som led i regeringens kommende overvejelser og prioriteringer have fokus på, hvor dansk udviklingspolitik bedst kan bidrage yderligere. Og jeg lytter meget gerne.

[Spørgsmål D: Vil ministrene tage initiativ til at ændre dansk udviklingsbistand, så der sættes større fokus på arbejderrettigheder, faglig organisering og arbejdsmiljø og sikkerhed – og så dette område styrkes?]

Regeringen ønsker helt grundlæggende, at vilkårene i de fattigste dele af verden forbedres. Det er både et spørgsmål om solidaritet og i vores egen interesse.

Verdensmålene er et udtryk for en solidaritetspagt, for mig at se, og udgør en ekstremt vigtig ambition for verden. Det er afgørende, at det internationale samfund i fællesskab indfrier verdensmålene, hvor anstændigt arbejde indgår som et centralt element (verdensmål 8). Det vil jeg bidrage til gennem udviklings-samarbejdet. Det handler ikke bare om at skabe jobs, men gode jobs.

Som solidaritetsminister er det min klare ambition at styrke arbejdstagerrettigheder. Jeg har indledt en god dialog med relevante partnere, ikke mindst den danske fagbevægelse om, hvordan vi bedst griber det an.

Tilsvarende planlægger jeg også at have en dialog med ILO om, hvordan vi bedst styrker vores støtte til deres arbejde.

Regeringen vil fremlægge sine udviklingspolitiske prioriteter på det kommende finanslovsforslag 2020, som jeg forventer fremsat ultimo september. Overvejelser omkring den danske indsats for at fremme arbejdstagerrettigheder og anstændige arbejdsvilkår vil – som sagt - være en naturlig del af den proces.

[Spørgsmål E: Hvad vil ministrene gøre for at fremme, at der globalt gøres en effektiv indsats for at sikre ordentlige arbejdsforhold i tøjbranchen, og hvilke initiativer vil regeringen tage i EU, OSCE og FN?]

En global indsats gennem organisationer som ILO [i FN-regi] og EU er central. Ingen tvivl om det.

ILO er en nøglespiller i forhold til at fremme ordentlige forhold i tekstilsektoren, som jeg allerede har været inde på.

I forhold til EU er fremme af arbejdstagerrettigheder og anstændigt arbejde en integreret del af EU's udviklingspolitik. Det støtter vi fuldt og helt op om fra dansk side.

EU har et omfattende samarbejde med ILO som også omfatter tekstilbranchen. EU har med over 280 mio. amerikanske dollar været den største donor ILO's udviklingssamarbejde i perioden 2012 til 2018. Det er midler, der bl.a. kommer fra EU's fællesskabsbistand, som Danmark årligt bidrager med omtrent 2 mia. kr. til.

Hvad angår OECD [Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling] vil det fremgå af erhvervsministerens svar.

Der foregår kort sagt en række vigtige indsatser i både FN og EU. Og det arbejde skal naturligvis fortsætte.

Og så skal vi lægge vægt på fortsat politisk dialog med tekstilbranchen og med regeringerne i produktionslandene, både som dansk regering og som samlet EU.

Lad mig afslutningsvist samle trådene og sige, at regeringen - som nævnt - vil fremlægge sine udviklingspolitiske prioriteter på det kommende finanslovsforslag for 2020. Overvejelser omkring den danske indsats for anstændigt arbejde og arbejdsvilkår vil være en naturlig del af den proces. Det gælder også eventuel støtte gennem internationale organisationer som EU og FN.

Hermed vil jeg give ordet til erhvervsministeren til besvarelse af spørgsmål B, C og E.